

ਮੈਂ +2 ਕਲਾਸ ਮਸਾਂ ਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪੜਨ ਪੱਖੋਂ ਤਾਂ ਨਾਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਬਾਰਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਉੱਥੇ ਬਿਜਲੀਘਰ ਚ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਸਾਲ ਲੰਘ ਗਿਆ ਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਮੇਰਾ 23 ਹਜ਼ਾਰ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਮੈਂ ਕੰਮ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰੇ ਆ ਗਿਆ ਘਰ ਆਕੇ ਵੀ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਟਰਾਈ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕੀਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਈ...ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਹੀ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਖੁਲਿਆ ਸੀ ਉਹਨਾ ਦੀ ਅਨਾਊਸਮੈਂਟ ਹੋਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਫੀਸ ਆ ਕਾਲਜ ਦੀ ਚਲੇ ਮੈਂ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਘਰੇ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਪਰ ਮੈਂ ਘਰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣੀ ਨੀ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੈਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ ਤਾਂ ਹੋਰੀ ਲੱਗੀ ਜਾਵੇ ਕੁੜੀਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਬਨੀ ਨਾ ਦੇਖਣੇ ਉਹਨੂੰ ਵੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਾਲੀ ਮੱਤ ਸੀ ਤੇ ਮੁੰਡੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਚੋਂ ਹੀ ਆਏ ਸੀ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦਾ ਮਹੌਲ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਮੈਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਲਜ ਗਿਆ ਸੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਵੀ ਕਾਲਜ ਚ ਕੁੜੀ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਬੈਚ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਨੇ..ਪਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਦੇ ਲੈਕਚਰ ਲੱਗੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਏ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਨਾਮ ਪਿੰਡ ਪੁੱਛ ਪੁੱਛ ਕੇ ਹੀ ਜੀ ਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿਆ ਕਰਨ ਵੀ ਤੁਸੀ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਚ ਅਪਣੀ ਜਾਣਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਲੈਣ ਨਾਮ ਤਾਂ ਲੱਗ ਭਗ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਏ ਸੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਆਈ ਉਹਨਾ ਨੇ ਵੀ ਇੰਟਰਕਸ਼ਨ ਵੇਲੇ ਉਸੇ ਕੁੜੀ ਚ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪਿੰਡ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਯਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਨਾ ਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਆ ਗਈ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੁਣਿਆ ਚਲੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਸ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕੁੜੀ ਵੀ ਵਧੀਆ ਦੇਖਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆ ਗਿਆ ਸੀ.. ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਨੀ ਉਹਨਾ ਨੂੰ... ਬਸ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਾਲਜ ਆਏ ਮੈਂ ਉਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੱਭੀ ਜਾਵਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਟਾਕਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਨੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਉਹ ਨਾ ਦਿਸੀ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ ਲੱਗੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹੀ ਨੀ ਕਾਲਜ ਚ, ਚਲੇ ਇੱਕ ਮੈਡਮ ਥੋੜਾ ਜਾ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਹਜੇ ਲਿਖਿਆ ਨੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਡਮ ਗਈ ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਬੰਦ ਕਰਤੀ ਉਹ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਸਾਈਡ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਤੇ ਹੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਵੀ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਥੋੜਾ ਜਾ ਰਹਿ ਗਿਆ... ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਕੂਨ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ਆਪੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਲਿਆ...

ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਾ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਕੀ ਆ ਲਿਖਾਈ ਵਾਲੀ ਚੰਦਰੀ ਸੀ ਉਹ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਵੇ ਵੀ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਨੀ ਲਗਦੀ...ਲਿਖਾਈ ਸਾਫ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਕੇ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਸੀ.. ਨਾਲੇ ਹੱਸ ਪਿਆ ਕਰੇ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਕਿਵੇਂ ਆ ਇਹ.... ਚਲੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਆਪਸੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਉਹ ਕੱਲੀ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ.. ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ ਚਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲੰਘ ਗਏ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਇਦ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਸੰਦ ਸੀ.. ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਵੀ ਇਸ ਕਹਾ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਫ੍ਰੈਂਡਸ਼ਿਪ ਕਰਲੇ.. ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ....ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਚ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਲਿਆ ਵੀ . I WELL FRIENDSHIP WITH YOU ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਚ ਆਇਆ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਪੇਜ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਬੈਚ ਤੇ ਰੱਖੀ ਉਸਨੇ ਚੱਟ ਕਾਪੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਖਰੀ ਪੇਜ ਖੋਲਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਹੱਸ ਪਈ... ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹਾਂ ਹੀ ਕਰੂੰਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਪੁੱਛਿਆ ਉਸਨੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਛੁੱਟੀ ਸਮੇਂ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗਾ ਕੱਲ ਜੇ ਨਾ ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਕੁੱਝ ਬਸ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜ ਬੱਸ ਚ ਚੜ ਗਈ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਨੀ ਕੁਝ ਹੱਸ ਤਾਂ ਬਸ ਚ ਬੈਠੀ ਵੀ ਰਹੀ ਸੀ... ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਨਾ ਗਿਆ ਉਸਦੇ ਫੋਨ ਕਾਲ ਦੀ wait ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਾਲ ਨੀ ਆਈ.. ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਵੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਪਰ ਕਾਲ ਨਾ ਆਈ ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਸੀ ਵੀ ਜਾਣਾ ਨੀ ਕਾਲਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਹਾਂ ਨਾ ਨੀ ਕਰਦੀ... ਚਲੇ ਕਰਦੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਫ੍ਰੈਂਡ ਦਾ ਫੋਨ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਬੋਲ ਉਹ ਆਪ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਕਾਲਜ ਨੀ ਆਉਂਦੇ ਕਿਉਂ.? ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਪੁੱਛ ਲਿਆ ਕੌਣ ਜੀ... ਪਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਗਾ ਸੀ ਵੀ ਕੌਣ ਆ... ਉਹ ਬੋਲੀ ਹੁਣ ਏਨੀ ਜਲਦੀ ਭੁੱਲ ਵੀ ਗਏ.. ਮੈਂ ਗੁਰਮੀਤ ਏ ਬਹੁਤ ਸਕੂਨ ਮਿਲਿਆ.... ਉਸਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕੱਲ ਕਾਲਜ ਆਇਓ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਵੀ ਨੀ ਆਉਣਾ ਦੇਖਲੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਂ ਨਾ ਦੱਸੇ ਉਸਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕੱਲ ਕਾਲਜ ਚ ਦੱਸਾਂਗੀ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਾਲਜ ਚਲਾ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਫੋਰਮਲ ਪੈਂਟ ਨਾਲ ਫੋਰਮਲ ਰਕਾਬੀ ਪਾਈ ਸੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੈਕੀਨ ਸੀ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਪੰਜ ਮੁੰਡੇ ਸੀ ਜੋ SC ਕਾਸਟ ਨੂੰ ਬੀਲੋਗ ਕਰਦੇ ਸੀ ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਸਾਰੇ ਜਰਨਲ ਸੀ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤੋਰ ਕੱਢੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਰਟ ਪੈਂਟ ਚ ਦੇਕੇ ਵੇਲਟ ਨੀ ਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਹਾਂ ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਜੀਨਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੀ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਪਰ ਸੋਹਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੋਰਮਲ ਕਪੜੇ ਹੀ ਲਗਦੇ ਸੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪੱਗ ਬੰਨਦੇ ਸੀ ਤੇ ਦੇ ਮੇਨੇ ਸੀ... ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਬੈਚ ਤੇ ਬੈਠੀ ਰੇ ਰਹੀ ਕੱਲੀ ਹੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਬਾਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਮਰੇ ਚੋਂ ਰਸਤੇ ਚ ਆਉਂਦੇ ਕਮਰੇ ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਮੀਤ ਕਿਥੇ ਆ ਉਹਨੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆ ਕਮਰੇ ਚ... ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਬੈਚ ਤੇ ਰੱਖੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਾਂਗੂ ਕਿੱਟ ਲੈਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿੱਟ ਨੀ ਲੈਕੇ ਗਿਆ ਕਾਪੀ ਸੋਹਣੀ ਜੀ ਲਾਭ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ ਪੈਨ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਲਿਆ ਕਰਦਾ ਵੀ ਚੱਲੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਪਰ ਜੇਬ ਚ ਦੱਗਿਆ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗੇ... ਮੈਂ ਕਾਪੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਬੈਚ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਮੀਤ ਰੇ ਕਿਉਂ ਰਹੀ ਆ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਝ ਹੋਇਆ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕੱਲੀ ਕਿਉਂ ਬੈਠੀ ਆ ਕਲਾਸ ਚ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੀ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਨੀ ਆਇਆ ਹਨਾ... ਮੈਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਸੀ ਯਰ ਇਸ ਲਈ ਨੀ ਆਇਆ ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਨੀ ਆਇਆ ਕਾਲਜ ਚ.. ਏਨੇ ਚ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬ ਕਲਾਸ ਚ ਆ ਗਏ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਸਾਫ ਕਰਕੇ ਅਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਈ ਮੇਰੇ ਉਬਲਾ ਚੁਬਲੀ ਲੱਗ ਗਈ ਵੀ ਇਹ ਕਦੇ ਹਾਂ ਕਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਮਿੱਤਰ ਆਖ ਰਹੇ ਸੀ ਵੀ ਇਹ ਨੀ ਨਾ ਕਰਦੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਨਾਲੇ ਕਹਿ ਦਿਆ ਕਰਨ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਹਿ ਦੇਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕਹਿ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਬਸ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਉਸਨੇ

ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਉਸਨੇ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਫਿਰ ਕੱਲ ਫੋਨ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਯਾਰ ਆਪਾਂ ਸਿਰਫ ਦੋਸਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਆ ਮੈਂ ਫ੍ਰੈਂਡਸ਼ਿਪ ਨੀ ਕਰਦੀ... ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਚ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕ ਦਿੱਤਾ... ਤੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਹੀ ਰੋਂਦੀ ਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਕਾਲਜ ਚ ਰਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬੋਲ ਚੱਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਕਾਲਜ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਵੀ ਚੱਲ ਆ ਜਾਵੇਂਗੀ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਆਈ ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀ ਗਿਆ ਸੀ ਕਾਲਜ ਚ 9 ਵਜੇ ਲਗਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ 11 ਵਜੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਵੀ ਆਹੀ ਕੰਮ ਆ ਕਦੇ ਕਦੇ 12 ਵੀ ਵੱਜ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਕਲਾਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੀ ਲਾਉਂਦਾ ਬਸ ਮੈਡਮ ਜਾ ਸਰਾ ਕੋਲ ਹੀ ਬੈਠ ਕੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਲਾਸ ਚ ਰਾਜ਼ਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਨੇ ਮੈਡਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੀ ਉਹ ਕੱਲੇ ਪੇਪਰ ਦੇਣਗੇ ਕਾਲਜ ਨੀ ਆਉਂਦੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨ ਜਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਵੀ ਕੀਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਨਾ ਹੱਟ ਗਈ ਹੋਵੇ ਮੈਡਮ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਕੋਲ ਗਿਆ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਹੋਇਆ ਮੀਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਹੱਟਗੀ ਕਾਲਜ ਚੋਂ ਉਹ...ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਕਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ ਨੀ ਹਟੀ.. ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਉਹ... ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਯਰ ਕਰਦੀ ਆ ਪਸੰਦ ਤੈਨੂੰ ਪਰ ਇੱਕ ਮਜਬੂਰੀ ਆ ਉਸਦੀ.. ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਪੁੱਛ ਹੀ ਲਈ ਨਾ ਕਰਨ ਵਜਾ... ਉਸੇ ਦੱਸਿਆ ਵੀ ਉਹਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਆ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਉਹਦਾ ਵਿਆਹ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਕਰਤੀ ਉਸਨੇ.. ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਉਹਦੇ ਬੈਚ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਅਗਲੇ ਬੈਚ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ... ਉਦਾਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕੁਝ ਦਿਨ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਉਂ ਨੀ ਦੱਸੀ ਤੇ ਉਹਦੀ ਸਹੇਲੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੀ ਵੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਵੀ ਉਹਦਾ ਵਿਆਹ ਏ... ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਤ ਨੇ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੀ ਨਾ... ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲ ਆਈ ਮੈਨੂੰ ਉਹਦੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰਤ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਫੋਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਉਹਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਵਿਹੁਤਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਬਲਮ ਆਵੇ... ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੀ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਆਈ ਉਹ ਲਾਲ ਸੂਟ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਲਾਲ ਹੀ ਚੂੜਾ ਪਾਇਆ ਸੁਰਖੀ ਬਿੰਦੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹੱਸਦੀ ਆਉਂਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਤੇ ਆਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਵੀ ਕੀਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ... ਆਉਂਦੀ ਆਉਂਦੀ ਉਹ ਅਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਚ ਮੈਂ ਬੈਠਾਂ ਸੀ ਉੱਥੇ ਆ ਗਈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਾਲ ਪੁੱਛਿਆ... ਏਨੇ ਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਹੇਲੀਆਂ ਵੀ ਆ ਗਈਆਂ ਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਗਈਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਪਣੇ ਘਰਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ.... ਬਾਅਦ ਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਵੀ ਉਹਨੇ ਲਵ ਮੈਰਿਜ ਕਰਵਾਈ ਆ....

✍ *ਗੁਰੂ ਪੁੱਠਾ ਲਿਖਾਰੀ*

+917700019119